

hver veed, hvor vanskeligt det er at gennemføre en hvilken som helst Lov, der kan være Tale om, naar den berører forskjellige Interesser, men af alle Love, som ere vanskelige at gennemføre, er utvivlsomt ingen Lov vanskeligere at sætte igjennem i en konstitutionel Stat end en Lov, der paalægger nye Skatter. Dette er ganske naturligt, thi der kommer saa at sige alle Interesser i Bevægelse; den naturlige Følelse er altid imod at lukke Pungen op. Alle Mennesker ville umaadelig gjerne have Statens Goder og Alt, hvad dermed følger, men de ville grumme nødig ud med Pengene, som vi Alle hver for sig synes, at vi have haardt Brug for til vore særlige Fornødenheder; det gaar naturligvis i den Henseende mig ganske paa samme Maade som de andre ærede Herrer, jeg vil helst være fri, men jeg siger jo rigtignok desuagtet til mig selv, at de Goder, som man faar, maa betales, og naar jeg vil have Goderne, maa jeg finde mig i de med dem følgende Udgifter. -- Jeg skal nu vende mig til et Par Sætninger, som jeg ikke har hørt udtale her i Salen før i Lørdags Eftermiddag, da det ærede Medlem for Odense Amts Iste Valgkreds (Falbe-Hansen) havde Ordet, men som jeg dog, da de kom fra hans Side, øler mig forpligtet til at udtale mig om, den ene er forøvrigt idag bleven gjentagen af et andet betydeligt Medlem, nemlig det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad). Den første Sætning var den, at man maa sørge for, og det var Noget, vi altid havde gjort, at der var Ligevægt mellem de direkte og de indirekte Skatter. Jeg vil nu ikke indlade mig paa at undersøge, om denne Sætning virkelig er sand, jeg vil blot sige dette, at man dog ikke saadan ubetinget kan tage den for gode Varer. Naar man skulde ind paa en virkelig Forhandling herom, maatte man i Virkeligheden ogsaa ind paa en Forhandling om alle de forskjellige enkelte Skatter og alle deres forskjellige Mangler, og dette vilde naturligvis føre altfor vidt. Jeg skal derfor indskrænke mig til at sige dette, at det er rigtigt og naturligt for ethvert Statssamfund at have begge Slags Skatter, men naar man vil gaa saa vidt, at der tillige skal være et engang for alle bestemt normalt Forhold mellem direkte og indirekte Skatter, da paastaar jeg, idet jeg indrømmer, at det vil være umuligt at diskutere Sætningen her, at herom gives ingen almindelig Regel. Jeg skal lade denne min Paastand staa ligeoverfor det ærede Medlems, men jeg skal dog søge at paavise, at naar man tager Begrebet „indirekte Skatter“ i den Betydning, som det ærede Medlem anvendte det i Lørdags, da idetmindste er Sætningen urigtig, usand. Da

det ærede Medlem udtalte sig herom, kunde jeg ikke lade være at tænke mig en helt anden Situation, i hvilken det ærede Medlem ogsaa taler, og jeg sidder opmærksom og hører efter, nemlig den Situation, at det ærede Medlem examinerede en Kandidat i Finantsvidenskab. Jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at hvis en saadan Kandidat havde sagt, at der skal være Ligevægt imellem de direkte og de indirekte Skatter, fordi de indirekte Skatter væsentligst falde paa hele den store Befolkning, medens de direkte Skatter væsentligst paahvile de mere Formuende, vilde den første Ytring, der vilde være kommen fra det ærede Medlem, have været den: Ja, tror De nu, man absolut kan sige dette om de direkte og de indirekte Skatter, at de falde saaledes. Det er vel Noget, som ofte paastaas, og det er jo ogsaa meget sandt, at mange Forfattere, og det Forfattere, som man maa tillægge stor Vægt, have udtalt dette, men er De nu ogsaa overbevist om, at disse Forfattere have taget Udtrykket „indirekte Skatter“ i samme Betydning, som vi maa gøre det her i Landet? Tror de, at disse Forfattere have ment med Udtrykket „indirekte Skatter“ alle de Skatter, som vi i Danmark have opført paa Finantsloven? Saa vilde man meget snart være kommet til et „Nei“. Udtrykket „indirekte Skatter“ er meget svævende. De, som have fremsat Sætningen om, at de indirekte Skatter særlig falde den store Befolkning til last, og ogsaa have kunnet gjøre det i sin store Almindelighed, er ikke Folk, som have taget Udtrykket indirekte Skatter i den Betydning, som vi have det her. De have taget Udtrykket „indirekte Skatter“, og det have jo Mange gjort, væsentlig i samme Betydning som Forbrugsskatter, men det vide vi jo Allesammen, at det ikke er efter en saadan Definition, at de indirekte Skatter staa opførte paa vor Finantslov. Finantsloven bringer Udtrykket i en helt anden Betydning, idet den klassificerer Skatterne efter det Forhold, om de falde aarlig eller i visse Terminer paa de vedkommende Skatteobjekter eller kun falde engang for alle paa det samme Skatteobjekt og aldrig oftere. Det er i denne Betydning, at vi have direkte og indirekte Skatter paa Finantsloven, og det er efter denne Klassifikation, at vi her tale om dem, og holder man fast herpaa, vil man jo let indse, at saa gjælder Sætningen ikke. Der er adskillige af vore indirekte Skatter, som paa ingen mulig Maade kunne siges at træffe saaledes, at man kan opstille den Adskillelse mellem direkte og indirekte Skatter, at den ene Slags væsentlig hviler paa de fattigere Klasser, den anden paa de mere Formuende. Hvad siger man